Ἀληθινὲς ἱστορίες

ΟΤΑΝ ΘΕΛΗΣ ΝΑ ΝΟΙΩΣΗΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

"Αν δὲν πᾶς στὴν ἐκκλησία τὴ Μεγάλη Ἑβδομάδα, ἂν δὲν ρίξης κανένα χαλκοῦνι στὴν Ἀνάστασι, ἂν δὲν φᾶς μαγειρίτσα τὸ βράδυ καὶ ἂν δὲν ψήσης τὸ ἀρνὶ στὴ σούβλα τὴν Κυριακή, Πάσχα δὲν νοιώθης.

—Σωστὰ Τάσο; εἶπα στὸν ἐαυτό μου.

—Σωστά μοῦ ἀπήντησε. Κι' ἔτσι μιὰ καὶ συμφωνήσαμε μὲ τὸ πρῶτο κι' ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ μεγάλωσα, ποτὲ μου δὲν εἶχα νοιώσει τὸ Πάσχα, σὰν Πάσχα δηλαδὴ κι' ὄχι σὰν ἀφαίμαξη τοῦ φτωχοῦ μου βαλαντίου, ἀπεφάσισα φέτος νὰ τὸ...ρίξω ἔξω.

Τὴ Μεγάλη Δευτέρα λοιπὸν εἶπα στὴ γυναίκα μου.

—Ἀνθή, τὸ βράδυ θὰ πᾶμε στὴν ἐκκλησία. Θὰ πᾶμε καὶ τὴν Τρίτη καὶ τὴν Τετάρτη κι' ὅλες τὶς ἡμέρες τί λές;

—Πῶς τόπαθες Τάσο μου, μοῦ ἀπήντησε, κι' ἀμάθητη ἀπὸ κᾶτι τέτοια, ἄνοιξε τὸ στόμα της μιὰ πήχυ.

—Νὰ τὸ δῶ χρυσέ μου καὶ νὰ μὴ τὸ πιστεύω. Δόξα σοι ὁ Θεός, κι' ἄρχισε τὰ σταυροκτυπήματα.

—"Ε! γυναίκα, δὲν εἶμαι καϋμένη καὶ Τοῦρκος, πῶς κάνεις ἔτσι; Οἱ δουλειὲς δὲν μ' ἀφίνανε μπάαααα!!

Εἶδα μετὰ τὴν Ἀνθή μου πού δακρυσε ἀπὸ χαρὰ κι' ἔνοιωσα μέσα μου τέτοια ἱκανοποίησι λὲς καὶ πῆρα δυὸ φορὲς τὸ δῶρο. Τὰ ἄλλα μου σχέδια δὲν τῆς τὰ ἀνεκοίνωσα ἀμέσως, γιατὶ ἐδῶ πού τὰ λέμε ἤθελα νὰ τῆς κάνω ἔκπληξη.

Ὕστερα εὐχαρίστησα τοὺς μεγάλους προγόνους μας πού εἶχαν καθιερώσει τὶς γιορτὲς αὐτές, σκέφτηκα ὅτι τοὐλάχιστον ἔξερανε νὰ ζήσουνε καὶ ἐπλήθηκα νὰ τοὺς μιμηθῶ. Ἔκαναν λοιπὸν κατὰ γράμμα, ὅ,τι τὰ γραφτὰ τους λέγανε: Κάθε μέρα ἐκκλησία, κάθε μέρα νηστεία καὶ μάλιστα αὐστηρή, μέχρι πού ἦρθε—ἦρθε καὶ ξελιγώθηκα.

Πρωῒ—πρωῒ τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ μᾶς φέρανε καὶ τὸ ἀρνί. Ὀκτὼ ὁλόκληρες ὀκάδες καὶ μὲ βοῦλα κόκκινη.

—Τάσο μου, τί θλέπω; Εἶπε ἡ Ἀνθή μου, ποιὸς θὰ τὸ φάη ὅλο αὐτὸ τὸ πρᾶμα;

—"Α! γυναῖκα, φέτος θὰ τὸ γλεντήσουμε. Βρὲ ἀδερφέ, νὰ νοιώσουμε καὶ μεῖς μιὰ φορὰ ὅτι εἶναι Πάσχα, δὲν συμφωνεῖς;

Μ' ἀγκάλιασε ἡ Ἀνθή μου, μὲ εἶπε καὶ νοικοκύρη της καὶ κουβαλητή της καὶ καταστρώσαμε τὸ πρόγραμμα: Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ θὰ τρώγαμε τὴ μαγειρίτσα καὶ τὴν Κυριακή, πρωῒ—πρωῒ θὰ ἄρχιζε τὸ ψήσιμο στὴ σούβλα. Ὁ Γιῶργος, ὁ φίλος μου καὶ ὁ Θωμᾶς, μὲ τὶς γυναῖκες τους, προθυμότατα δεχτήκανε, θὰ φέρνανε μάλιστα καὶ τὶς μπῦρες. Τὸ πολύ—πολὺ νὰ ἐρχόσανται καὶ κάνα δυὸ ἀκόμη συγγενεῖς. Μᾶς ἔφτανε, ὀκτὼ ὀκάδες πρᾶμα ἤτανε αὐτό.

Τὸ Σάββατο τὸ πρωῒ, ὁ «Ἀρνιᾶς γιὰ σφάξιμο», σ' ἕνα τέταρτο τὄχε κι' ὅλας τακτοποιήσει καὶ κρεμάσει στὸ τσιγκέλι.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ Ἀνθὴ ἑτοίμαζε τὴ μαγειρίτσα καὶ γὼ ἔκανα ὄνειρα γιὰ τὴν ἄλλη μέρα. Τὸ βράδυ ρίξαμε ἄλλη μιὰ ματιὰ στὴν κατσαρόλα πού σιγόβραζε καὶ μοσχομύριζε γουργουλιστικά, ἐγὼ ἀνέλαβα νὰ σβύσω τὴ φωτιὰ μιὰ κι' ἡ Ἀνθή μου ἔκανε τὴν τουαλέττα της κι' ὅταν ἑτοιμαστήκαμε πήραμε τὶς λαμπάδες μας καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὴν Ἀνάσταση.

Κατηφορίζοντας ὅμως ἔννοιωθα λίγο ἀνήσυχος καὶ τὸ εἶπα στὴ γυναῖκα μου.

—Ἀνθή μου κάπως εἶμαι νὰ σᾶν...

—Σῶπα καϋμένε, μὲ διέκοψε δὲν εἶναι τίποτε, φαίνεται ἀπὸ τὴ νηστεία, ἐξάσε το.

Καὶ μιὰ καὶ τθθελε ἡ Ἀνθή μου, τὸ ἐξάσα κι' ὕστερα μαγεμένος ἀπὸ τὴ μεγαλοπρέπεια τῆς λειτουργίας καὶ τὴ γραφικότητα τῶν χιλιάδων ἀναμμένων κεριῶν δὲν τὸ ξαναθυμήθηκα.

Ἔρριξα καὶ τὸ χαλκουνάκι μου στὴ ζούλα, ἄναψα καὶ τὰ βεγγαλικά μου καὶ κατὰ τὶς δώδεκα καὶ μισή, πανευτυχὴς καὶ πεινασμένος σὰν λύκος φτάσαμε στὸ σπίτι μας.

Ἐὰν ἐκείνη τὴ στιγμὴ μοῦ ρχότανε τουβουλιά, δὲν θὰ ζαλιζόμουνα τόσο, ὅσο ἀπὸ αὐτὴ τὴ βαρειὰ μυρουδιὰ τῆς καψίλας πού μοῦ ἦρθε στὰ μοῦτρα. Καὶ ἐνῶ ἡ γυναῖκα μου σταύρωνε μὲ τὸ κερὶ τὸ πρεβαζι, ἐγὼ κατάαλαβα, θυμήθηκα ἀπὸ ποῦ προερχότανε ἡ προηγούμενη ἀνησυχία μου καὶ ἔτρεξα στὴν κουζίνα.

Ἀπὸ κεῖνο τὸ θεσπέσιο παρασκεύασμα, πού ὧρες ὁλόκληρες ἐρέθιζε τὸ ἐντερικό μου σύστημα καὶ γέμιζε τὸ στόμα μου σάλια, δὲν εἶχε μείνη τίποτε ἄλλο, ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ στρῶση κάρβουνου πού καιγότανε ἀκόμη

Κυτταχτήκαμε μὲ τὴν Ἀνθὴ μου καὶ τί νὰ κάναμε, τὸ ρίξαμε στὸ κουλοῦρι καὶ στὸ αὐγό.

—Βράδυ εἶναι Τάσο μου, θὰ περάση, εἶπε, καὶ χαμογέλασε. Ἔλα αὔριο θὰ τὸ ξεπληρώσης μιὰ καὶ καλή.

Ὕστερα πῆγα στὸν καθρέφτη, ἀγριοκύτταξα τὸν ἐξυπνάκια πού φανερώθηκε ἀπέναντί μου, τοῦ εἶπα:

«Μᾶς ὑποχρέωσες λεβέντη μου» καὶ ξάπλωσα στὸ κρεββάτι.

Εἶναι ζήτημα ἂν κατάφερα νὰ κοιμηθῶ κάνα δυὸ ὧρες. Ἐκεῖνο το ἀρνὶ τὸ σουβλιστὸ μοῦχε καθήσει στὸ στομάχι.

Στὶς ἕξη καὶ τέταρτο βρισκόμουνα στὴν ταράτσα. Στὶς ἑπτὰ εἶχα ἀνάψει τὴ φωτιά, ἔβαλα τὴ σούβλα μὲ τὸ ἀρνὶ δυὸ μέτρα μακρυὰ καὶ ἄρχισα τὸ γύρισμα. Στὶς ἕντεκα τὄχα φτάσει στὸ μισὸ μέτρο, εἶχε ἀρχίσει νὰ ροδοκκοκινίζη. Στὶς δώδεκα χτύπησε ἡ πόρτα καὶ καλοσωρίσαμε τὶς μπῦρες μὲ τοὺς καλεσμένους μας. Στὶς δώδεκα καὶ μισὴ καθισμένοι ὅλοι γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὀνειρῶδες κατασκεύασμα, πού μοσχομύριζε ἕνα χιλιόμετρο γύρω, ξεκολάγαμε τὶς ξεροψημένες πετσοῦλες κι' ἀγλύφαμε τὰ δάχτυλά μας, περιμένοντας νάρθη ἡ εὐλογημένη στιγμή. Βουτάγαμε καὶ στὸ λίπος πού ἔπεφτε στὴ λαμαρίνα καὶ εἴμαστε ὅλο ἐπιφωνήματα.

—Πῶ, πῶ, νὰ μᾶς ζήσης Τάσο μὲ τὴν ἰδέα σου, μοῦ λέγανε. "Ελεγα καὶ γὼ καὶ τόσο ἡ ὄρεξή μας δυνάμωνε.

Στὴ μία ἐπὶ τέλους ὁ γαργαλιστικὸς ὀθελίας ἤτανε ἕτοιμος. Οἱ γυναῖκες ἄρχισαν νὰ στρώνουν τὸ τραπέζι καὶ ἐμεῖς παραφυλάγαμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, μὴ μπᾶς καὶ κόψη κανένα κοψίδι καὶ λείψει ἀπὸ τὸ μέτρο.

Κι' ὅταν ὅλα γίνανε ὅπως τὰ εἴχαμε προβλέψει, νᾶσου καὶ κτυπάει ἡ πόρτα.

Ἀκούσαμε ἀπὸ τὴν ταράτσα, ὅταν ἄνοιξε τὴν πόρτα ἡ Ἀνθή, εὐχές, φιλιὰ καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ὕστερα βήματα στὶς σκάλες. Ποῦ νὰ προλάβης νὰ κρύψης κοτζάμ ἀρνί. Ἡ μυρουδιὰ τοὺς τράβαγε σὰν μαγνήτης ἐπάνω. Νᾶσου λοιπὸν καὶ φανερώνεται ὁ Στέλιος μὲ τὸ Θανάση καὶ τὶς κυράδες τους. Στὴ θέα τοῦ ψημένου ἀρνιοῦ στρωθήκανε ἀμέσως, μᾶς βρίσανε κι' ὅλας πού δὲν τοὺς εἴχαμε εἰδοποιήσει κι' ἔτσι δόξα σοι ὁ Θεὸς γίναμε αὐτομάτως δέκα.

—"Αϊντε Ἀνθήηηη, φώναξα νευριασμένος, μὲ τὸ πού πᾶμε θὰ μείνουμε νηστικοί, δὲν νομίζεις;

Νόμιζε ὅμως δὲν νόμιζε ἡ Ἀνθή μου, ἡ πόρτα ξανακτύπησε καὶ αὐτὴ τὴ φορὰ ἀναγκάστηκα νὰ κατεβῶ ἐγώ.

—Βρὲ παληάνθρωπε μοῦ λέει ὁ Λάκης.....φιλικὰ ὅταν ἄνοιξα, ψήνεις ἀρνὶ καὶ κάνεις τὸ κορόϊδο; "Ηταν ἀνάγκη δηλαδὴ νὰ τὸ μάθουμε ἀπὸ δεύτερο στόμα; Καὶ μιὰ καὶ δυὸ στὴ ταράτσα κι' ἀπόκοντα ἡ Βάσω καὶ ὁ Μίμης.

—Καλὸ Πάσχα μπόρεσα μόνο νὰ πῶ ψυθιριστὰ κι' ἡ Ἀνθή μου πάσχιζε νὰ μὲ καλμάρη γιὰ νὰ μὴ γίνουμε θέατρο.

Τέλος ἀνεβήκαμε καὶ μεῖς στὴν... ταράτσα μας. Ἀπὸ τὰ κόπια μου εἶχαν μείνει μόνο κόκκαλα γυμνὰ καὶ τὸ κεφάλι πού πολέμαγε νὰ τ' ἀνοίξη ὁ Θωμᾶς.

—"Αστο ρέ, τοῦ λέω, ἄστο μὴ στὸ φέρω στὸ κεφάλι πεινάλα καὶ τὸδωσα στὴν Ἀνθή μου.

"Οταν φύγανε, τὸ ἀνοίξαμε καὶ φάγαμε τὸ μυαλό. Εἴκοσι δράμια ὅλο κι' ὅλο.

Ἐλπίζω ὅμως νὰ ἤτανε ἀρκετὸ γιὰ νὰ μᾶς συμπληρώση ὅσο μᾶς ἔλλειπε.

Τοῦ χρόνου ξέρω τί θὰ κάνω.

Κ.Βρ—ς

Μικρὰ νέα

Ἡ προσέλευσις πιστῶν εἰς τὰς ἐκκλησίας πρὸς παρακολούθησιν τῶν θείων λειτουργιῶν καθ' ὅλην τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ὑπῆρξεν μεγάλη.

—Εἰς πλείστας δὲ περιπτώσεις λόγῳ ἀδιαχωρήτου πάρα πολλοὶ παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν ἐκ τῶν ἔξωθι τῶν ναῶν τοιχοβετῶν μεγαφώνων.

—"Αφθονα τὰ παντὸς εἴδους ἀγαθὰ εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Πατρῶν, κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

—Καὶ ζωηροτάτη ἡ κίνησις κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἰδίως ἡμέρας.

—Αἰσθητὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν ἐπίσης ἡ ἀφθονία τῶν ἀρνιῶν, τὰ ὁποῖα κατέκλεισαν κυρίως τὴν ἀγορὰν τοῦ Μαρκάτου.

Μεγάλος ἐπίσης ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῶν περιχώρων ἀφιχθέντων, διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἐφοδίων.

—Τὰ πρακτορεῖα τῶν ὑπεραστικῶν ΚΤΕΛ ἰδιαιτέρως τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν παρουσίαζον ἰσυνήθη κίνησιν.

—Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 4ημέρου ἀργίας τὰ ἐκδρομικὰ μας Σωματεῖα μὲ τὴν συμμετοχὴν ἀρκετῶν συμπολιτῶν ἐπραγματοποίησαν πολλὲς ἐκδρομὲς ἡμερήσιες καὶ τετραήμερες.

—Καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ ἦσαν οἱ μόνοι πού θὰ ἔνιωσαν τὸ Πάσχα πολὺ περισσότερο ἀπὸ ὅτι οἱ παραμείναντες στὴν πόλι.

—Νέος θερινὸς κινηματογράφος εἶναι σχεδὸν ἕτοιμος.

—Ἀνηγέρθη ἤδη εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἱεροθέου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Παναχαϊκοῦ.

—Καὶ εἶναι ἀρκετὰ κομψὸς καὶ εὐρύχωρος, ἕνα ἀκόμη στολίδι τῆς πόλεως.

—Ἡ λειτουργία του θὰ ἀρχίση ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον θέρος.

ΤΑ ΚΟΝΤΑ & ΣΤΕΝΑ
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ
ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ
ΚΑΙ ΦΑΡΔΕΝΟΥΝ
ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΛΗΦΘΕΝ
ΜΗΧΑΝΗΜΑ
ΣΤΟ
ΔΕΡΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Γεροκωστοπούλου 27

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!
ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΝΕΑ
ΨΥΓΕΙΑ
AEG
ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
Κ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Ἀγ. Ἀνδρέου 61 (Στοὰ Μαραγκοπούλου). Τηλ. 36—81

Τὸ ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον
Κ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Μετεφέρθη Μαιζῶνος — Φιλοποίμενος
ἀριθ. 34 ἔναντι Δικαστικοῦ Μεγάρου
(ΠΑΛΑΙΟΝ ΤΜΗΜΑ ΜΕΤΑΓΩΝΩΝ)

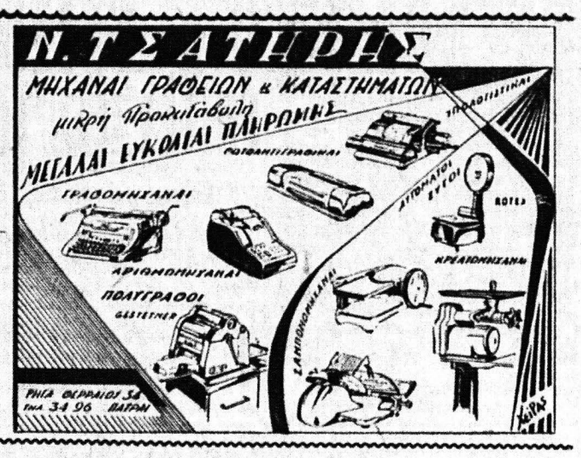

ΝΕΑ
ΓΕΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις νέα Γενικὴ Χειρουργικὴ Κλινικὴ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἰατροῦ Χειρουργοῦ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ
Ἐπὶ τῶν ὁδῶν ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ καὶ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 4
ΤΗΛ. 39—73

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ
Νιτροθειϊκὴ καὶ θειϊκὴ ἀμμωνία
*
Γεωργικὰ φάρμακα
ΧΗΜΙΚΑ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΑΣ
*
Σόδα ἀνθρακική, Σόδα καυστική, Σόδα Λεμονάδας, ναφθαλίνη
*
ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΙ Ο. Ε.
Γεροκωστοπούλου 8 — Πάτραι

Ὡς διεπιστώθη ὑπὸ Μελετίου, μητροπολίτου

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΘΑΝΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡ. ΓΑΛΑΝΑΚΗ

Εἰς χειρόγραφον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τοῦ ὄρους Σινᾶ, τὸ ὁποῖον μνημονεύει ὁ Ἀθανάσιος Ὑψηλάντης εἰς τὸ περισπούδαστον ἔργον του «τὰ μετὰ τὴν ἅλωσιν» ἀναγράφεται ὅτι εἰς τὴν πόλιν Ἀκυλλίαν τῆς Ἰταλίας ἀνευρέθη ἡ ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ Πιλάτου καὶ τοῦ παρανόμου Συνεδρίου ὁ Κύριος.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἀναγράφει λεπτομερῶς ὁ συγγραφεὺς Μελέτιος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν του ἐκδοθεῖσαν ἐν Βιέννῃ τὸ ἔτος 1784, δαπάνεις τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας Ἰωάννου Μιχαὴλ Σούτσου.

Τὸ ἀκριβὲς κείμενον τοῦ περιεχομένου τοῦ Μελετίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Περὶ τῆς τοῦ Πιλάτου ἀποφάσεως κατὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εὑρεθείσης κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα:

Πατριαρχεύοντος ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἱερεμίου τῷ ἀφτ' τῷ ἔτει 1580 ἐκομίσθη ἡ δοθεῖσα παρὰ Ποντίου Πιλάτου ἀπόφασις κατὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, εὑρεθεῖσα εἰς χώραν τὴν Ἄκολλαν ἤ Ἀκυλλίαν μέσα εἰς μίαν πέτραν ὡραιοτατην ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ, ἣν δὲ ἕτερον κιβώτιον ἐκ μαρμάρου θαυμαστοῦ ἔχον κεκλεισμένην ταύτην τὴν ἀπόφασιν γεγραμμένην Ἑβραϊστὶ ἐν μεβράνῃ καὶ μεταγλωττηθεῖσα εἰς τὴν ἑλληνικὴ ἔχει οὕτως: «Ἔτος ἑπτὰ καὶ δέκατον Τιβερίου Καίσαρος Βασιλέως Ρωμαίων Μονάρχου ἀγικητοτάτου, Ὀλυμπιάδος ἑκατοστῆς εἰκοστῆς πρώτης Ἡλιάδος ὀγδόης ἀπὸ πλάσεως κόσμου, κατὰ τὸ ἡμέτερον καὶ τὸν μερισμὸν τῶν Ἑβραίων τετράκις χίλια ἑκατὸν ἑβδομήκοντα τέσσαρα ἔτη καὶ καταβολῆς τῶν ΡωμάνωνΒασιλείας ἔτη ἑβδομήκοντα τρία, καὶ ἐλευθερίας τῆς δουλωσύνης Βαβυλῶνος ἔτη π' καὶ καταστροφῆς τοῦ Ἱεροῦ Βασιλείου ἔτη ἐνενήκοντα ἑπτὰ ἐπὶ τῶν ὑπάτων τοῦ λαοῦ τῶν Ρωμαίων Λουκίου Πιζώνου καὶ Πάρκου Παυσινίου καὶ Προϋπάτου τοῦ Ἰλλυρικοῦ Βαλλερίου Παλιστέρα κοινοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως τῶν Ἰουδαίων Κόϊντου Βλαβίου, ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῆς πόλεως Ἱεροσαλὴμ, ἡγέμονος κρατίστου Πιλάτου ἐπιστάτου τῆς Κάτω Γαλιλαίας, Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου τῆς ἄκρας ἀρχιερωσύνης Ἄννα καὶ Καϊάφα Ἀλιναίου καὶ Μαὴλ μεγίστου εἰς τὸν Ναὸν Ραμπάμ, Ἀμαμπέλ, Γιοκτινώ, ἑκατοντάρχου Ὑπάτου Ρωμαίων καὶ τῆς πόλεως Ἱεροσαλὴμ Κορνηλίου Σουμπλίμα Σέξτου Μπομπιλίφ Ρούφα, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κε', ἐγὼ Πόντιος Πιλάτος, ὁ Ἡγεμὼν διὰ τῆς Βασιλείας τῶν Ρωμαίων ἔνδοθεν τοῦ Πραιτωρίου τῆς ἡγεμονίας κρίνω καὶ καταψηφίζω εἰς θάνατον Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ πλήθους Χριστὸν Ναζωραῖον καὶ ἀπὸ πατρίδος Γαλιλλαίας, ἄνθρωπον στασιώδη τοῦ νόμου τοῦ Μωσαϊκοῦ, ἐναντίον τοῦ μεγαλοπρεποῦς Βασιλέως Τιβερίου Καίσαρος. Καθορίζω καὶ ἀποφασίζω διὰ τοῦτο, ὅτι ὁ θάνατος αὐτοῦ νὰ εἶναι εἰς τὸν σταυρόν, ὅμως μετὰ τῶν ἥλων κατὰ τὸ σύνηθες τῶν ὑποδίκων, ἐπεὶ συνηθρίσθη αὐτὸς μετὰ πολυανθρώπων πλουσίων καὶ πτωχῶν καὶ οὔτε ἔπαυσε συνέχειν θορύβους ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, ποιῶν ἑαυτὸν υἱὸν Θεοῦ καὶ Βασιλέα τοῦ Ἰσραήλ, ἀπειλῶν χαλασμὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀπαρνούμενος τὸν φόβον τοῦ Καίσαρος, ἔχων, ἔτι, τόλμην εἰσελθεῖν μετὰ βαΐων καὶ θριάμβων μετὰ μέρους τοῦ πλήθους ὥσπερ ῥῆξ ἐντὸς τῆς πόλεως Ἱεροσαλήμ, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν. "Οθεν ὁρίζομεν τὸν πρῶτον τὸν ἡμέτερον ἑκατόνταρχον Κόϊντον τὸν Κορνήλιον συνάγειν παρρησίᾳ εἰς τὴν χώραν Ἱερουσαλὴμ δεδεμένον, μαστιγούμενον, ἐνδεδυμένον πορφύραν, στεφανωμένον μετὰ ἀκανθίνου στεφάνου, βαστάζοντα τὸν ἴδιον σταυρὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου, ἵνα ἢ παράδειγμα τοῖς πᾶσι κακοποιοῖς, μεθ' οὗ βούλομαι συνάγεσθαι δύο ληστὰς φονεῖς, καὶ ἐξελθεῖν διὰ τῆς πύλης Γκαπαρόλα, νῦν δὲ Ἀντωνιάνα, συνάξει δὲ αὐτὸν τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ εἰς τὸ ὄρος τῶν κακούργων ὀνόματι Καλβάριον, ὅθεν ἐσταυρωμένον καὶ θανατωμένον κατὰ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ σταυρῷ εἰς κοινὸν θέαμα πάντων τῶν κακούργων καὶ ἄνωθεν τοῦ σταυροῦ τεθήτω τίτλος γεγραμμένος τρισὶ γλωσσεσιν' Ἑλληνικῇ, Ρωμαϊκῇ καὶ Ἑβραϊκῇ, Ἑλληνιστὶ μὲν «Ἰησοῦς Ναζωραῖος Βασιλεὺς Ἰουδαίων, Ρωμαϊστὶ, «Γιέζους Ναζωραίους Ρέξ Γιουδεόρουμ» καὶ Ἑβραϊστὶ «Γιεσονὰ Νογρὴ μέλεχ Γελουντίμ», ὁρίζομεν δὲ ὅτι οὐδεὶς ὀστισοῦν τάξεως, ποιότητος τολμήσῃ ἀπερισκέπτως νὰ ἐμποδίσῃ τὴν τοιαύτην δίκην ὑπ' ἐμοῦ ὡρισμένην καὶ διοικημένην καὶ ἐπιτελουμένην μετὰ πάσης σεμνότητος κατὰ τὰ ψηφίσματα καὶ νόμους τῶν Ρωμαίων ὡς Ἑβραῖος εἰς ποινὴν αὐτομολίας τῆς τῶν Ρωμαίων Βασιλείας.

Μάρτυρες τῆς παρούσης ἡμετέρας ἀποφάσεως.

Διὰ τῶν ὑπάτων καὶ δικαστῶν τῶν Ἑβραίων. Ραμπὰν Μαντάνη Μπενεαρσόλη. Διὰ τῶν Φαρισαίων,Μπαρμπάν, Συμεὼν, Μπονάλ. Διὰ τῆς Βασιλείας καὶ ἡγεμονίας τῶν Ρωμαίων, Λούκιος Σεστίλιος Βασιεμίλιος. Διὰ τῶν Κριτῶν τῆς φυλῆς τοῦ Ἰσραήλ, Ρατάμ, Δανιήλ, Ραμπινήλ Ἰουιόν, Μπινικὰν Ρατάμ, Ἰουταβέλ, Περικουλάμ. Διὰ τῆς Ἀρχιερωσύνης, Ραμπάμ, Ἰούδας, Μπονκασολή.

Νομικὸς τῆς παρούσης ποινῆς διὰ τῶν ἐγκλημάτων. Νομικὸς Μπετάν».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ
Χειρουργὸς ὀδοντοϊατρὸς
δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς
Γεροκωστοπούλου 20-Τηλ.26-10

Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια
ΙΑΤΡΟΥ
ΚΩΝ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Εἰδικοῦ ἀκτινολόγου
Πλ. Γεωργίου Α'.-Κορίνθου 244. Τηλ. 32—72.

ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΒΑΡΒΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 48
ΤΗΛ. 26—89

ΟΝΣΑ
Τὰ περίφημα ΕΛΒΕΤΙΚΑ ὡρολόγια πωλοῦνται ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΑ ἀπὸ τὴν μεγαλύτερη ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία τοῦ κόσμου LLOYD ἔναντι τῶν κινδύνων ΑΠΩΛΕΙΑΣ, ΚΛΟΠΗΣ — ΟΛΙΚΗΣ ΘΡΑΥΣΕΩΣ
Χωρὶς καμμίαν ὑπερτίμησιν
Ζητήσατε πληροφορίας Χρυσοχοεῖον
ΙΩΑΝ. ΚΟΥΦΟΠΑΝΟΣ & ΥΙΟΣ Ο.Ε.
Ρήγα Φερραίου 83 — Τηλ. 42 — 79

ΠΟΙΗΣΙΣ

Πάντοτε πιστός

Ἀνίατος στοῦ πόνου τὸ κρεββάτι
βογγάει, δὲν ἔκλεισε τὴ νύχτα μάτι.
Ἀγιάτρευτη ἡ ἀρρώστεια του, πονεῖ.
Δακρύζ' ἡ νοσοκόμα. Συμπονεῖ...

Χτυπᾶνε οἱ καμπάνες τ' Ἅγια Πάθη.
Ἀκούει. Μὲ μιᾶς τὸ βογγητὸ ἐχάθη.
Ψέλνει τὸ «Σήμερον κρεμᾶται ὁ (Χριστός...»
Γιὰ πάντα ἄρρωστος, μὰ πάντοτε (πιστός.

Ὁ πόνος τὸν ζαλίζει καὶ κοιμᾶται.
Ὄνειρο βλέπει τάχα ἢ θυμᾶται;
Στὴν ἐκκλησιά, λιβάνι, εὐωδιά.
Μπαίνει. Κοντὰ ἡ γυναῖκα,. τὰ (παιδιά....

Ἀνάστασι. Ἀκούει «Χριστὸς Ἀνέ- (στη...»
Φιλάει τὰ παιδιά. «Ἀληθῶς Ἀνέ- (στη...»
Κόκκιν' αὐγά, μαγειρεμένο ἀρνί.
Χριστὸς Ἀνέστη! Τί χαρὰ τρανή!

Ξυπνάει μ' ἕνα χαμόγελο στὰ χείλη.
Ἡ νοσοκόμα δίπλα ἀνάβει τὸ καντῆλι
Νύχτα Σαββάτου. Ναί! Ἀνέστη ὁ (Χριστός.
Αὐτὸς ἀγιάτρευτος, μὰ πάντοτε πι- (στός....

ΦΩΤΕΙΝΟΣ

ΑΓΟΡΑΙ - ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ
ΚΑΤΙ ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ
Θέλετε νὰ ἀποκτήσετε κάτι πού θὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητον στὸν ἑαυτόν σας, στὸ σπίτι σας, στὴν ἐπιχείρησίν σας;
Ἐλᾶτε σὲ μᾶς. Θὰ σᾶς τὸ δώσωμε ἀνταλλάσσοντες τοῦτο μὲ ἕνα ἄλλλο ἰδικόν σας εἶδος πού σᾶς εἶναι ἄχρηστον. Ἀνταλλάσσομεν ἢ καὶ ἀγοράζομεν κάθε εἶδος. Ἐνδιαφερόμεθα διὰ πα